Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

GÖTEBORGS UNIVERSITET

№ 12. 1850.

Tidning för Åmåls Stad och Dalsland.

Prenumerationspris: 2: 24 B:ko.

Joh. Fr. Liedbergs Officin. | Torsdagen d. 21 Mars. | Utlemnas hwarje Torsdags e. m. kl. 6.

Död:

Eva Julia Wilhelmina Paulin afled stilla på Skog i Gillberga Sn:en den 10 dennes kl. 11 e. m., uti en ålder af 16 år, 2 månader och 19 dagar; hvilket endast på detta sätt slägtingar och vänner tillkännagifves.

Stifts-Nyheter:

Den 6 dennes resolverades af Domkapitlet till fullmakt på Steneby Sacellani för Pastorats-adj. derstädes O. G. Hertzberg.

S. d. beviljades Bruks-pred. vid Billingsfors A. Hvass 7 veckors tjenstledighet från den 1 dennes, för beredelse till Pastoralexamen

Ansökningstid till lediga Pastorats-adjunkturen i Steneby beräknas i Domkapitlet från den 9 dennes.

Sistn. dag återinträdde ordin. Consistorii-Notarien i utöfning af denna sin tjenstebefattning.

Åmål.

Näfstlidne Lördag omkring kl. 10 på afton tillkännagafs genom larmtrumma, att wådeld utbrustit. Lyckligtwis stannade det denna gång wid en dugtig skrämsel. Uti Herr Häradshöfdinge Jönssons hus gjorde den hemske gästen sin visit. Hr och Fru Jönsson, som nyss insomnat, wäcktes nämnde tid af en bland husfolket, som något tillfälligt göromål till all lycka hållit waken, — med den underrättelsen, att ett besynnerligt ljud bakom fals-kakelugnen, likt det af sot-eld, gaf anledning att frukta det elden möjligen der wore lös, oagtadt kakelugnen icke warit eldad sedan kl. 3 på eft. m. Sedan Hr Jönsson efter noga undersökning lyckats upptäcka lågan, och efter gifwen signal, hjelp hunnit ankomma, blef det lätt att göra sig till mästare af elden. Ett par nedrifna kakelugnar, några sunnfade golf, nerfläckade wäggar och tak, några skadade lösöreartiklar, samt en allmän och grundlig förskräckelse, blef, Gud ware lof! denna gång enda resultatet af det förtärliga besöket. — Orsaken till eldswådan lär ha warit, att jernbleckröret, som genom korswäggen förenar kakelugnen med hufwudpipan, eller rökledningen från köksspisen, har warit för tunnt kringmurad, så att den troligen en längre tid efter hand kolat wäggen tills den nu antändes. Hade emedlertid allt husfolket gått till hwila, och sålunda den wäl dolda elden icke så tidigt observerats, är det mer än troligt att den stora och höga trähbyggnaden stått i en af menniskohänder eftädlig låga, innan den utefrån kunnat warsnas.

De sista 8 a 10 dygnens skarpa frost har kraftigt hämmat wårens utweckling, och ehuru Wenern, utom wikarne, går öppen, är likwäl isen på de sednare så stark, att ännu i går Åmålswiken kördes med 2:ne hästar för en arbetswagn.

Stockholmsbladen berätta: att Kongl. Maj:t af gunst och nåd mildrat kyrkoherdens i Lunds stift Seldæners straff, för olaga wigsel (brudgummen war icke fylda 21 år), från tjenstens förlust, till allwarlig förmaning inför konsistorium, att räknas såsom första warningsgrad; — att Sweriges Rikes nu lefwande ålfslingskald, Gunnar Wennerberg, i sin egenskap af yngste Lector wid Skara Gymnasium erhållit förbättrade inkomster; — att på de sista sex åren icke mindre än två hundrade regeringsåtgärder blifwit widtagna i afseende på uniforms wäsendet; — att Jenny Lind will taga obligationer af akademiska föreningens i Lund för 10,000 Rdr banko, för att fylla bristen i inredningskostnaden af föreningens storartade byggnad; att en Ränteförsäkrings-anstalt är bildad för Stockholms stad och län, som redan träder i werksamhet nästa månad (Hwarföre icke för hela riket?

Den hugneliga underrättelsen har ingått, att requisitioner å plank från Göteborg i större partier till utlandet blifwit gjorda, och i följd deraf har priset å sågblockar redan ökats.

Uti skrifwelse den 26 sistl. Febr. till K. Befhde tillkännagifwer Kongl. Kommerse-Kollegium, det Qwantensburgs marknad på Dahlsland, som i år är utsatt att hållas d. 14 Juni, af förekommen anledning, skall från och med innewarande år upphöra.

Norske diskontören Collet, som hastigt afrest från Christiania med en betydlig summa penningar och af en norsk poliskommissarie eftersattes, blef den 26 Februari gripen i Paris och häktad; men befans följande morgonen hafwa hängt sig i det rum der han förwarades.

Gårdagens torgpriser woro:
Råg 11 a 12 a 12: 24, Korn 7 a 7: 24 a 8 Rdr, Hafre 4 a 4: 24 a 5 Rdr, Blandkorn 5 a 5: 24. Ägg pr Tjog 24 sk., Smör 16 a 18 sk., allt Rgs — tillförseln af spannmål war ganska ringa.

Utrikes.

HANNOVER. Jenny Lind har nu härifrån afrest. Hon hade bittert beklagat sig öfver det sätt, hvarpå wederbörande i Braunschweig uppfört sig emot henne; hon hade neml. af opasslighet varit hindrad att på utsatt tid gifwa concert derstädes, och då hade intendentsembetet tillsändt henne en kostnadsräkning samt i ett mindre artigt bref förklarat sig wilja afstå från hennes sång. Kostnaderne ville hon betala, men i alla möjliga fall sjunga i Braunschweig och det till förmån för de fattige. Den mesta tiden under sitt wistande i Hannover tillbragte hon i Kronprinsens familj, och samtalade han med henne flere timmar. Hon talade der utförligt om sin amerikanska resa, som hon nu i wår beslutat anträda. I Hannover var hon så öfverhopad med böneskrifter, att h n till slut började tro, det hon icke skulle få resepengar qvar. Hon gaf med fulla händer.

FRANKRIKE. Uppmärksamheten på valen har för ögonblicket blifwit tillbakasatt af intresset för de utrikes angelägenheterna. På börsen och i nationalförsamlingen cirkulerade i dag (d. 27 Febr) en mängd rykten. Man talar om en mycket energisk, nästan hotande note, som kejsaren af ryssland sändt till engelska regeringen rörande de grekiska angelägenheterne, och man tillade, att han hade i sinne att intervenera med wapenmakt, om icke England gaf efter för Frankrikes bemedling. Man försäkrar äfven, att Preussens och Österrikes intervention i Schweitz var mera än trolig, och att franska regeringen ämnade sätta sig emot densamma, hwarföre den, för att vara beredd på alla eventualiteter beslutit att bilda en arméekorps på 50,000 man, under general Changaniers befäl. Man berättade vidare, att från Ministéren blifwit sände en mängd cirkulärer till generalerne och prefekterne, till påskyndande af denna åtgärds utförande och att soldaterne som tjenat ut sin kapitulation icke skulle erhålla afsked.

GREKLAND. Från Wien skrifves under den 26:te Febr. att telegrafunderrättelserne om antagandet af franska bemedlingen sakna all säkerhet, och måste så mycket hellre anses falske som de senaste berättelserne från Grekland omtala en bestämd befallning från hr Wyse till

amiral Parker att besätta öarne Cervi och Sapienza dock utan att senare omtala att så skett. I en note från engelska gesandten till grekiska ministéren gör han den joniska statens egendomsrätt till dessa öar gällande och stödjer dem på Wiener- och Pariser-fredstraktaterne, ja på freds-förhandlingarne mellan Ryssland och Porten 1800 då dessa öar betraktades som en del af nämnde ögrupp.

I BELGIEN skall hafva formerat sig en association för att till Californien utföra de der så begärliga fruntimren och återfå guld som der är i öfverflöd. Spekulationen kan vara god å ömse sidor.

Nyheter från Sleswig.

Får man tro tyska uppgifter från Norra Sleswig, så komma de swensk-norska trupparne att omflyttas på ett sätt, som häntyder på ett temligen långwarigt qwarblifwande här. Den omkring Haderslev liggande norrska bataljonen skall åter koncentreras i sjelfwa Haderslev, för att begagna derwarande exercisplats till wapenöfningar. Den nu i Gravenstein, Seegård, Klippleff med flera ställen förlagda Lif-Grenadier-bataljonen skall afgå till Abenraa och qwarblifwa der. Efter en månads förlopp skall den i Haderslev koncentrerade norska bataljon förflyttas till Flensburg och den derwarande fältbataljon af Wermlands regemente deremot förläggas till Haderslev, för att der exercera.

Från Köpenhamn berättas den märkwärdiga nyheten att de der warande, till sjötjenst uppbådade matroser erhållit tillåtelse, att taga hyra på koffardifartyg, äfwensom att flere skutskeppare, hwilkas fartyg förledet år begagnades, dels till transportfartyg, dels till skeppsbryggor, med mera dylikt öfwer Alssundet, på derom gjord förfrågan, fått det besked, att man under instundande sommar icke behöfwer dem.

Från Eckernförde berättas följande kuriösa historia: Under en månskensnatt för någon tid sedan blef en tysk matros, som tillika med en annan, war posterad på fregatten "Gefion", plötsligen anfallen af en högst egen åkomma. Han ropade nemligen sin kamrat till sig och stödd på sitt gewär samt låtande den stirrande blicken swäfwa omkring skeppsdäcket, berättade han för denne konvulsiviskt och i afbrutna satser, att han i det ögonblicket såg "Gefion" helt och hållet förstörd, kanonerna i stycken, och besättningen stympad ligga omkring, samt att han sjelf stod i blod ända upp till knäskålarne. Kamraten blef af denna berättelse helt hemsk till sinnes och omtalade synen för de öfriga kamraterne. Slutligen kom det äfwen till den på fregatten kommenderande officerens öron, och han befallde visionären, att för framtiden wäl omtala dylika syner för honom, men för öfrigt tiga dermed — — —.

Dela — Stjäla.

I går, berättar en fransk tidning för Lördagen d. 23 Februari, hörde wi följande samtal emellan en borgare och en arbetare, som stodo framför presidentens palais.

Presidenten rede i samma ögonblick ut. Hans praktfulla wagn war, som wanligt, omgifwen af en talrik eskort kyrassierer i blänkande harnesk och guldsmidda hjelmar.

Borgaren betraktade den lysande kavalleri-truppen med synbart wälbehag. Borgaren har alltid haft en wiss förkärlek för militären, och denna förkärlek har under närwarande tidpunkt fördubblats, emedan man wet hwartill militären duger i nödens stund.

Arbetaren åter rynkade ögonbrynen och betraktade skaran med synbar ilska. Slutligen utropade han, pekande på militären:

— De der skola icke hindra oss!
— Hwad skola de ej hindra, frågade borgaren.
— Att dela.
— Men det wore ju att stjäla.
— Du tont! Att dela, det är att dela.
— Ja men ni skola ju taga ifrån de, som nu äga, för att blifwa egare sjelfwa.
— Ja det är wäl inte för mycket, att wi taga hwad wi behöfwa, sade arbetaren och gick widare.

Detta samtal utwisar tänkesätten bland arbetsklassen i Paris. Den Swenska arbetaren är för mycket genomträngd af heder och ärlighet för att någonsin anamma sådana tänkesätt. Må de blott få klar reda derpå, att stöld och tjufweri är den lära som af socialisterne bedrifwes, och socialisternes sak är ohjelpligt fallen. (Morgonbl.)

Ny Potatis.

Ur en skrifwelse af h:r Philipson på Marieborg, nära Norrköping, upplästes wid Östgötha K. Hushållssällskaps sammankomst i Linköping den 28 sistl. Januari följande:

"En ny potatissort, så kallad Amerikansk brödpotatis, har i år warit satt wid Marieborg. ¼ tunna sådan införskrefs nästlidne wår från Berlin, hwarest den kostade 100 Rdr Rgs eller 1 Rdr marken, ty den såldes efter wigt, och skulle, enligt uppgift, lemna 60:de kornet.

Den utsattes på olika jordmån och wisade sig bäst på sandblandad mylla. På sådan jord har efter 1¼ kappes utsäde blifwit 1 tunna 1 kappe potatis, ibland hwilka endast befunnos några få, som woro skadade; men på styfware jord war nära 1 t:a något litet angripen af sjukdom. Af hela utsädet har blifwit 5 tun:r

Lasse Stolts Saga.

berättad af S. A. Hedlund.

(Forts. fr. n:r 11.)

Oupphörligt gick emellertid tungan på den der rödhårige, femte personen, som talade än med wärden, än med Jungman, ehuru denne siste swarade mycket buttert och, såsom Lasse tyckte ganska owänligt. En gång nämnde han ordet Polen, och knappt war det uttaladt förrän mannen i röda mössan spratt till, kastade en ljungande blick på den talande, men lugnade sig snart igen och satt lika orörlig.

Småningom inträdde, under allt detta, skymningen, och det började blifwa tid att gå till hwila. Först uppsteg pratmakaren, med det röda håret, för att taga afsked. Dessförinnan öppnade han en låda och frågade Lasse om han ej wille köpa några småsaker hem med sig till Swerge.

"Jag reser ej hem till Swerge nu," swarade Lasse, "ty jag kommer just derifrån."

Knappt hade han yttrat dessa ord förrän han åter kände en puff i sidan af Jungman, så hård att han höll på att falla ifrån stolen. Lasse blef litet förlägen, men Jungman hjelpte honom ur sitt bryderi, dermed att han förklarade att hwarken Lasse eller han wille köpa någonting; "de wille nu bara wara i fred."

Under många wänskapsbetygelser tog mannen derefter sin låda under armen och gick omkrig, för att med ett handslag taga afsked af de närwarande. Jungman räckte honom ogerna sin hand, och då han kom fram och sträckte ut handen mot mannen med röda mössan, satt denne orörlig och låtsade hwarken se eller höra honom. Då Lasse händelsewis märkte med hwilken blick af hat och hämdgirighet den rödhårige under utgåendet besfwarade detta förakt, förstod han, att det warit någon elak menniska, som welat nästla sig in hos honom.

"Hwem war det der?" frågade han genast Jungman.

"Det war en polsk Jude," swarade denne, "och för dessa måste du alltid wäl akta dig. Du måste wara försigtig, då du kommer bland främmande menniskor. Hade jag nu inte warit, så hade du lätt kunnat komma i slangen med den der menniskan och det hade aldrig gått wäl."

Nu började den förut tystlåtne personen att tala, dels med wärden, dels med Jungman. Af deras blickar såg Lasse att de talade om honom. Oförmodadt räckte mannen sin hand twärs öfwer bordet till Lasse, och de förr så dystra blickarne glänste af en tår.

Jungman sade: "Den der herrn ber mig säga dig att han är en landsflyktig polack, som nu söker komma hem till sitt land, för att deltaga i dess strid. Han ber mig äfwen tacka dig, som öfwergifwit ditt eget fädernesland, för hans, och frågar om du ej will göra sällskap med honom."

Lasse bad Jungman först säga sin tanke om saken.

"Jag råder dig att antaga anbudet," swarade Jungman, "ty så mycket menniskokännedom har jag, att jag ser att denne man icke är någon bedragare. Dessutom begriper jag ej, efter hwad jag i dag sett af dig, huru du på egen hand skall kunna reda dig, i ett wildt främmande land, utsatt för alla möjliga skälmar, som kunna begagna sig af din lättrogenhet."

Knappt hade den främmande mannen hört Lasses swar förrän han ännu en gång fattade hans hand och lofwade att blifwa liksom en far för honom. Men Lasse skulle då bereda sig på att ge sig i wäg tidigt påföljande morgon. Lasse hade wäl tyckt att det kunde ha warit roligt att få dröja litet i Danzig och bese staden, hwaraf han ännu sett så obetydligt, men han samtyckte utan twekan att resa.

Jungman steg nu upp för att betala, och bad wärden anwisa Lasse sitt sofrum.

Uppkommen en trappa upp i det rum, der Lasse skulle bo, sade Jungman: "Jag tror, jag stannar qwar hos dig öfwer natten; ehuru det war förargligt att jag ej begärde tillstånd att få wara borta så länge. Men med mig räknar kapten ändå ej så noga, ty han wet att när jag är borta, så har jag mina wigtiga skäl. Jag will ej lemna dig förrän jag ser dig rigtigt på wäg, och jag är litet orolig för den der falska Juden, som spionerat på oss hela qwällen. Gå du och lägg dig, jag sätter mig här på stolen och tar mig en lur."

Detta wille Lasse alls icke medgifwa, men twangs slutligen dertill af Jungman, som måste ha sin wilja fram. Innan Lasse lade sig skref han dock några ord med blyertspenna till sina föräldrar, på en papperslapp, hwilken Jungman lofwade att skaffa fram.

Derefter lagade han sin ränsel wäl i ordning, stoppade sina penningar och silfwerskedarne i en enkom sydd ficka på sina byxor, men insydde, på Jungmans råd, silfwermedaljen, om hwilken han war mest rädd, uti ett weck framför bröstet af sin skjorta.

Sedan han sålunda lagat allt i ordning för resan, och, äfwenledes på Jungmans råd, ställt sitt enda wapen, sin dugtiga knölpåk, wid hufwudgärden, kastade han sig halfklädd på sängen och insomnade.

Då han sofwit en stund, han wisste ej huru länge, wäcktes han hastigt af Jungmans röst, som halfhögt och hastigt ropade: "Lasse! waknade upp!"

Lasse sprang yrwaken upp ur sängen, men det war mörkt rundt omkring honom. "Hwad är å färde?" frågade han.

Jungman swarade: "Tyst, tala sakta! Jag hör något buller här under oss i salen. Tag på dig din rock fort, knäpp renseln på ryggen och fatta kappen. Det anar mig att något djefwulskap är å färde."

Knappt hade han yttrat detta, förrän det bultade sakta på dörren "Hwem är det?" frågade Jungman. Han igenkände rösten på den swarande och öppnade. Det war wärden, som inträdde med en lykta i handen.

"För Guds skull, war på er wakt," yttrade han till Jungman; "den fördömda Juden har warit hos polisen och anmält att jag inqwarterat en polack. Honom har jag så wäl gömt, att han nog är säker, men Juden har också berättat att en Swensk är här och ämnar sig till Polen. Nu äro tre polistjenstemän, jemte Juden, der nere i salen och skola hålla wisitation. (Forts.)

1 kappe, eller 20:de kornet, wisserligen icke hwad uppgiften lofwade; men när man tager i betraktande hwad de wanliga slagen af denna jordfrukt i år gifwit, wisar sig dock en betydande skillnad, wittnande om den införskrifna sortens gifna företräde.

Beträffande deß utseende, får man nämna, att den har liggande ögon och är rund, i deßa afseenden lik med de så kallade "Engländarne"; färgen deremot är alldeles owanlig, och för öfrigt utmärker den sig genom deß fasta och mjöltika beskaffenhet hwilket sednare bäst synes deraf att ¼ tunna wäger 100 marker.

I afseende på sättningen och skötsel under wäxtandet anwändes samma method, som wid potatisodling i allmänhet. Wårt kalla klimat synes icke å densamma inwerka menligt, hwilket sednare kan slutas deraf, att den potatis, som wid Marieberg förädlades, war wida större, än den som till sättningen war införskrifwen."

(Införes på begäran.)

Monolog öfwer Kärleken.

O kärlek, kärlek! hwad är wäl din smärta:
Ett swärmiskt wemod ängslande min själ,
Du mördat friden, Grymme! i mitt hjerta,
Jag will ej älska, älskar dig likwäl.

I glada drömmar lemde och sälla
Du skönt förljufwar dock mitt hjertas qwal,
Hwad rika känslor från min själ uppqwälla;
Jag älskar dig mer än den frid du stal.

Hwad war min själ förrän jag älska lärde:
En wißnad ört på hjertats frusna graf,
Den dödens matkar froßande förtärde,
Och lifwets drifter gjort till lastens slaf.

Då kärlek! flammar dina strålars ljusning:
Ett rosenskimmer utaf Himmelsk wäl,
Och hjertat båfwar utaf salig tjusning,
Och isen bristet kring min frusna själ.

Och lifwet, ack! mig är ett eden worden,
En salig dröm om själars harmonie;
Och himmelsk kärlek swäfwat har till jorden,
Att blifwa själen i min poesie.

Än solomgjuten uppå lyckans kullar
Jag slumrar glad, i drömmen ser min brud:
Så stolt, som solen öppå fjället rullar
Så warm så skön uti sin bröllopsskrud.

Än hör jag hur i stilla sommarqwällen
Melodiskt trasten sina drillar slår,
Och wågen hwilar lyßnande wid hällen,
En helig frid uti naturen rår.

Då will min lyra helg kärlek klinga,
Men stum låg tonen på deß strängar qwar;
Natur! min sångmö är för arm, för ringa
Att wärdigt tolka hwad du skönast har.

Albion.

Hwarjehanda.

Rysk Polis. Tusentals anekdoter af komik eller allwarlig natur hafwa berättats om Ryska polisen, utan att man precis kan wara säker på huruwida de äro grundade. Nedanstående äfwentyr skall "tillförlitligt" hafwa händt en ung diplomat från ett sydtyskt hof, som erhållit en mißion till Ryska hofwet, der han snart trädde i wänskapligt förhållande till den öfriga diplomatiska korpsen. Kort före sin afresa inträdde han, i det han återwände från ett afskedsbesök, på ett kaffé, uppehöll sig der en stund och for derpå direkte hem. Wid ankomsten märkte han genast till sin stora förskräckelse, att han saknade en plånbok med inneliggande 20,000 rubel. Han skyndar tillbaka till kaféet, för att förhöra sig angående det förlorade; ingen will ha sett eller funnit en plånbok. Då hans bemödande att finna droschkakusken äfwen är fruktlöst, beger han sig till polisen för att anmäla sin förlust och begära det noggranna efterspaningar mätte widtagas. Polischefen gör diplomaten uppmärksam på swårigheten att tillrättaskaffa det förlorade, då ingen ledning föreligger, men lofwar emellertid, sedan hans betänkligheter blifwit häfda genom en present af 100 silfwerrubler, att göra sitt bästa. Fjorton dagar förgå utan att Tysken erhållit någon upplysning, ännu mindre återfått sin plånbok, och på hans efterfrågningar affspisas han af den höga polisen med tomma ord. Då beslutet han sig ändtligen, då hans tid icke längre medger något uppskof, att afresa, söka trösta sig öfwer förlusten eller låta den förswinna i sin resräkning. Han erhåller ännu en afskedsaudiens hos ena Ryßars sjelfherrskare, hwarwid han på det nådigaste emottages af Ezaren, som bland annat frågar honom huru Petersburg behagat honom. Tysken berömmer obetingadt allt hwad han sett wid Ryska hofwet; endast Ryska polisen, säger han, hade icke swarat emot sitt werldskunniga anseende. Och han berättar händelsen med plånboken. Kejsaren rynkar ögonbrynen, ryktar deltagande och ber diplomaten att stanna qwar ännu en dag, för att möjligen medtaga ett mindre ogynsamt intryck af en Rysk inrättning, som annars står i ett så wälförtjent anseende. Och redan andra morgonen klappades der på Tyskens dörr, och in trädde under djupa bugningar chefen för polisen.

Jag ber tusen gånger om förlåtelse, började denne, att det först i dag lyckats polisens werksamhet att återbekomma den förlorade plånboken. Huru stort war, om jag wågar fråga, wärdet af de deri liggande papperen?

Det war 20,000 rubel i banko'edlar.

Och för öfrigt funnes inga papper i plånboken?

Nej.

Nå, det är alldeles riktigt; plånboken är som sagdt återfunnen, men den befann sig i ett så förstört tillstånd, att jag icke wågade att framlemna den. Bankosedlarne äro emellertid här fullständigt.

Med mycken glädje tog Tysken emot sina penningar och gaf polismännen en ansenlig douceur, hwarpå denne aflägsnade sig.

Då han redan kommit in på Tyst grund, blef wår diplomat plötsligt warse, att sedret i hans rockficka war uppgånget. Han forskare widare och fann i ett hörn af skörtet den saknade plånboken och deri — de 20,000 rubel i godt behåll.

Många af de förwånande drag af skarpsinnighet och warsamhet, som man skrifwer på Ryska polisens räkning, torde böra hänföras till liknande förhållande, då det nemligen gällt personer, hos hwilka man ansett det nödwändigt att bibringa en hög tanke om ifrågawarande institution.

— **Erik-Jansarne i Amerika.** En till Amerika emigrerad, Dan. Lundberg, har till en hemmawarande bekant afsändt ett bref med underrättelse om Erik-Jansarnes tillstånd, hwaruti skildras det slafweri, deri de, som ställt sig under Erik Jansons profetiska beskydd, blifwit slagne. Denna skrifwelse upplyser, att profeten låtit för sina undersåter uppbygga hus, liknande kaserner, så att de numera ej äro nedgräfda i jordkulor, men brefskrifwaren säger tillika, att deßa hus äro så inrättade, att hwarje familj har hwar sitt rum, liknande celler, och att deßa äro försedde med nummer på dörrarne, likasom wid cellfängelser. Erik Jansson hade förbjudit ingående af äktenskap och en större del af ungdomen öfwergaf honom. Erfarande detta, påbjöd Erik Jansson strängeligen att alla, "som wilja gifta sig, skola oförd röjligen sammanwiga sig." De på stedde ett sammanparande, likt och olikt, och qwinnan fick ej neka då hon begärdes till maka. Ett annat påbud gjordes äfwen, men deß ständliga beskaffenhet hindrar oß från att widare nämna derom. Allt, som handlas och göres, går i Erik Jansons namn och oaktadt hans slafwar ej få annan aflöning än nödtorftigt lifsuppehälle och nödiga kläder, har han dock åsamkat sig betydlig skuld. Denna har han troligen i sigte att kunna godtgöra genom winsten af ett anlagdt ångbrännerі och ett stort gästgifwerі eller hôtel. I stället för fasten och den absoluta nykterheten, som sekten tillförene hyllat — åtminstone till det yttre skenet — hafwa deß öfwerstepräst, apostlar och öfriga medlemmar nu kommit underfund med, att man bör dricka duktigt, då andan faller så mycket bättre på. — Erik Janssons hustru har afsidit, men då han i tre dagar warit enkling gifte han om sig.

— En pietistisk präst, som slår spiken på hufwudet. Sistliden Söndag hände sig att en wiß predikant i "sirapen" eller deromkring gjorde följande fråga till sina trogna får: hwarföre tror ni, att Gud låter det gå så wäl för de rika, fastän de icke äro trogna som wi? Hr predikanten beswarade sjelf denna fråga sålunda: jo, ser j, det är med dem liksom med swinen, dem Gud låter bli feta.

Swenskar i Amerika. Uti ett i Bore införd bref ifrån Mag. Siljeström, dateradt New-York den 6 Jan., läses bland annat: "Jag lemnade London den 1 Okt. och ankom till New-York den 3 Now. Sedan den tiden har jag alltjemt wistats i New-York, med undantag af en exkursion till Nya Englands stater, hwilka jag nu åter efter några dagar går att besöka . . . Wår landsmaninna Mill Bremer, som är ytterst populär här i landet såsom författarinna, omfattas med all den förkroßande wälwilja, som Amerikanarne äro wana att wisa utmärkte utländningar; jar önskar att hon må lyckligen och wäl undkomma denna wälwilja, som i wåra ögon är så förhållt lik påflugenhet. Men när folk menar wäl, så får man wäl hålla tillgodo med att något generas. Prof. Bergfalk har mesta tiden wistats i New-York, hwaresf han äfwen för när-

warande år. Bland andra Swenskar har jag äfwen här träffat Hr Hebbe, som lär wara en person ej utan politiskt inflytande, och här gjort sig fördelaktigt känd genom en allmän historia, af hwilken 2 deler utkommit. Wår utmärkte landsman, Kapten Eriksson, wistas äfwen här i New-York, och åtnjuter här ett stort och wälförtjent förtroende och anseende.

— En misslyckad himelsfärd. Om en dylik meddelar den i Piteå utgifna "Norrbottens-Posten" följande:

"Härstädes cirkulerar ett rykte, att i närmaste grannskapet Råneå skall för några weckor sedan aflidit en så kallad Läsare, som af sina trosbröder ansågs så helig, att han nödwändigt skulle blifwa upptagen till himmelen, hwarföre dessa, för att underlätta himmelsfärden, sedan de nedlagt honom i kista, hissade denna med liket öfwerst i en råghässja, samt ställde sig att åskåda affärden till Abrahams sköte. Men då de stått mera än halfwa dagen och under sång och böner gapat åt himmelen, åt på den upphängda kistan, utan att Frälsaren syntes komma och hämta den saligen afsomnade, föll någon på den tanken, att felet säkerligen låg deruti, att kistan war fastbunden, hwarföre man genast skyndade upp i hässjan och afhögg tåget; men se! då föll allt till marken: ett oswikligt tecken, att den döde icke fick inträda i de himmelska boningarne, utan skulle till helwetet, hwarföre han icke eller kunde wara wärdig att begrafwas i wigd jord; och thy blef han genast af någon tillståndeswarande Läsarepresst begrafwen efter deras ritual i en sandbacke, der han fick ligga till deß händelsen kom till Kyrkoherdens i församlingen kännedom, då denne lät upptaga liket och ordentligen begrafwa det i kyrkogården."

BAL

anställes uti härvarande Rådhus local nästa annandag Påsk, hvaraf behållningen tillfaller Frivillige Brand-Corpsens Cassa. Biljetter à 32 sk. banco säljes hos undertecknad, O. Jordell samt vid ingången till Balen, hvilken börjar klockan 7 eftermiddagen. Åmål den 20 Mars 1850.

D. EKELUND. O. JORDELL.

Till följe af flere gjorda efterfrågningar, får jag upplysa att, Wedbo Häradsrätts dom i aflidne Comminister J. Nillssons Concurs är öfverklagad, och att ingen utdelning sker förr än målet af Kongl. Hofrätten blifvit afgjordt, samt att ungefärlige utdelningen på oprioriterade fordringsägare blifver circa 18 procent.

Åsen den 16 Mars 1850. H. MARIN, Sysseloman.

Annandag Påsk den 1:ste April efter slutad Gudstjenst kommer inför Sockenstämman att till den minstbjudande uthjudas en å Kyrkotornet beslutad reparation, nemligen, infordring med plank af den del deraf, der Uhret har sin plats. Planken hålles entreprenören af församlingarne tillhanda, och upprättadt kostnadsförslag är att tillgå hos Pastor. Åmål den 17 Mars 1850.

A. Gust. Laurell.

Fjerde och sista Uppbördsstämman

för uppbärande af 1849 års Fattigskatt, hålles å Arbetshuset härstädes, Thorsdagen den 4 nästa April från kl. 10 till 12 på dagen. Åmål den 14 Mars 1850.

FATTIG-DIRECTIONEN.

Auktion å Race-Kreatur.

Genom öppen och frivillig Auktion som förrättas på Säteriet *Krokstad* i Näs Härad af Wermlands län, 1½ mil från Åmål, kommer den 8 nästkommande April och följande dagar till den mästbjudande att försäljas circa 12 Hästar af så väl Norsk som Clevelands race, 4 a 5 par goda Dragoxar, 35 à 40 Kor och Qvigor, 1 Tjur 2 år, samt många Tjur- och Qvigkalfvar alla i 2:a, 3:dje och 4:de led fallne efter Durhams fullblodstjur.

1 Tjur och en Ko i kalf efter förstnämnde Tjur, båda utmärkt vackra, och genom åtföljande bestyrkta slägtregister documenterade vara af Englands ädlaste och renaste Durhams race. Åkerredskaper, de fleste af Engelsk modell, såsom, Rullharf, Exterpatorer, Plogar mod och utan dubbla vändskifvor, Rofränsare, Mullskoffor m. m. Rofsåningsmachiner och Sädesharpor; Körredskaper af Arbetsvagnar, Kärror, Slädar af flere slag, Schlor, m. m. Meubler, Köks- och Husgerådssaker, Smedje- och Fiskredskaper, flere Båtar och Prummar, en 90 kannors Bränvinspanna med Mäskvärmare, imkylare samt Laggpanna om 370 kan., allt af Koppar och föga begagnat, en cylinder Potatisqvarn, flere stora Mäsk- och Kylkar, Gästbaljor och en mängd Bränvinskärl m. m. som ej så noga kan specificeras.

Anstånd med betalningen lemnas kändt säkre personer till den 9 nästk. Oktober. Om mat och foder för medhafvande hästar är rangerat mot contant, samt Logis å stället så långt utrymmet medgifver. Kocklanda d. 13 Mars 1850. C. H. LAGERLÖF.

Till salu:

Godt Kornmalt och Råg hos

A. P. Ljungberg.

Utmärkt goda Trädgårds-Ärter och Bönor, samt några sorter andra Trädgårdsfrön till salu hos

J. M. Dahlgren.

Hos undertecknad finnes af dess nya tillverkning utmärkt godt Destilleradt Kummin- och Pommerans-Bränvin till 1 Rdr 12 sk. kannan. Åmål den 20 Mars 1850.

Björlin.

Holl. Klöfverfrö samt **RIGA** Sädes-Linfrö hos

ÅBRANDT & SÖDERSTROM.

Beijerskt Öhl på hel- och halfbuteljer försäljes i kommission af

J. P. Andrén.

Råg, Korn, Blandkorn, Hafre, Ärter, några tunnor Nylands utsädes-Råg och ett litet parti välbergadt Thimotheihö, allt af utmärkt godhet, försäljes hos

L. G. HÖGDAHL.

O. BORGSTRÖM försäljer nyligen inkommit Holländskt rödt och hvitt Klöfver- samt Svenskt Timotejfrö.

TRÄDGÅRDSFRÖ

af förra årets skörd, försäljas på Apotheket i Åmål.

Påsk-Bref

till salu å Boktryckeriet.

Diverse.

AVERTERAS

resp. Stadens och Ortens Familjer, att vi i sommar komma att öppna Dansskola uti Åmål, under lectionerne förekomma all modern Sällskapsdans, och vågar vi utbedja oss det tekningen dessförinnan sker hos Handlanden Herr R. Åbrandt, der Subskriptionslistan är att tillgå, och innesluta vi oss i de ärade Familjers hågkomst.

Götheborg den 28 Februari 1850.

John Aug. Gullbrandsson. Mari Ulr. Gullbrandsson.

En silfver Thésked märkt med bokstäfverna J. S. är på ett obekant sätt bortkommen, för hvars tillrättaskaffande utlofvas nöjaktig vedergällning då derom göres anmälan på Boktryckeriet.

Rättegångar

vid hufvudstadens alla Domstolar och Embetsverk, Penninge-transaktioner samt försäljning af Stads- och Landt-Egendomar ombesörjas af undertecknad. Stockholm den 20 Mars 1850.

Robert BLACKWOOD
v. Notarie i Kongl Svea HofRätt.

EN KONSTFÖRVANDT,

som både är Sättare och Tryckare, kan nu genast få plats å dettta boktryckeri.

HÖ och **RÅGHALM** uppköpes af

L. Malmgren.

LECTION

gifves i Tyska, Franska och Engelska språken. De, som deruti önska undervisning torde anmäla sig uti Herr J. E. Dahlgrens bokhandel.

Att hyra:

från den 1 nästa April eller den 1 Oktober, 3:ne Rum och Kök i öfra våningen af underteknads hus, jemte nödiga uthus, beläget vid stora gatan och torget. Åmål i Mars 1850. A. Holmgren.

2:ne Rum, del i Kök och Wedbo, till den 1:sta Oktober, hos P. J. Falk.

Anmälan.

Prenumeration å denna tidning för återstående ¾ af året, emottages å Boktryckeriet samt härv. Postkontor, med 2 Rdr Bko, postarfvodet deri inberäknadt.